Norsk overlegeforening
DEN NORSKE LEGEFORENING

Den norske legeforening

her.

Deres ref.: HSAK201900439 Vår ref.: LJS/LMF Dato: 29.05.2019

Samhandlingsforløp for kartlegging og utredning av psykisk helse og rus hos barn i barnevernet

Det vises til brev fra Legeforeningen datert 8. mai 2019.

Styret i Norsk overlegeforening behandlet saken i styremøtet 15. mai 2019.

Høringen handler bl.a. om å etablere bedre rutiner for å fange opp og behandle psykiske lidelser og rusproblemer hos barn som er i kontakt med barnevernet. Det er innført begrepet "samhandlingsforløp". I høringen beskrives ansvar, oppgaver og samarbeid mellom kommunal barnevernstjeneste, kommunal helse- og omsorgstjeneste og spesialisthelsetjenesten for barn og unge.

Styret vedtok følgende uttalelse:

Overlegeforeningen synes det er gjort et grundig arbeid og samhandlingsforløpet framstår helhetlig. Det er viktig med økt oppmerksomhet rundt samhandlingsforløp, da betydningen av tidlig oppdagelse og derav intervensjon har stor betydning for videre forløp. Barnets stemme og barnets rett til medvirkning synes å være godt ivaretatt, som også er i tråd med pasientens helsetjeneste. Det framkommer tydelig ansvar og tidsfrister som er nødvendig for å unngå uklarheter.

Det framkommer at kommuner har organisert sitt tilbud om psykisk helsearbeid og rustjenester til barn og ungdom på ulike måter, avhengig av tilgjengelig kompetanse. Det er da viktig å være oppmerksom på uønsket variasjon i tilbudet, slik at forventningene om likeverdige tjenester ivaretas. I noen kommuner er det tilsatt psykolog, men det kommer ikke tydelig fram om de jobber administrativt eller klinisk med pasientrettet arbeid, og gevinsten av det.
Det er uvisst om det er hensiktsmessig med ansettelse av spesialister som psykologer eller barn- og ungdomspsykiatere i barnevernstjenesten, når kompetansen finnes hos samarbeidende instanser. Samarbeidende instanser, bl.a. BUP og fastleger, vil kunne undersøke barnets psykiske og somatiske helse. Det er imidlertid viktig at ansattes kompetanse i barnevernstjenesten blir ivaretatt og videreutviklet, bl.a. gjennom samarbeid med andre aktører (som fastlege, spesialisthelsetjeneste, universitet/høyskoler etc.).

Et sterkt samarbeid innen forebygging, pasientbehandling, forskning og utvikling vil styrke

tjenesten som foreslått, da tjenesten er kunnskapsbasert. Dette er særlig viktig for barnevernstjenester i områder med lav rekruttering, som er en de store utfordringene innen psykisk helsearbeid for barn og unge. Å finne løsninger som styrker kompetansen og sikrer god rekruttering er viktig i det videre arbeid hos alle instanser for å bidra til vellykkede samhandlingsforløp.

Med vennlig hilsen
Norsk overlegeforening

Jon Helle (sign.)
leder